VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2016. gada 13. septembrī*

Eiropas Savienības preču zīme — Skaņu preču zīmes reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas Nr. 207/2009 75. pants

Lieta T-408/15

Globo Comunicação e Participações S/A , Riodežaneiro (Brazīlija), ko pārstāv *E. Gaspar* un *M.-E. De Moro-Giafferri*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroju (*EUIPO*), ko pārstāv *A. Folliard-Monguiral*, pārstāvis,

atbildētājs,

par prasību par *EUIPO* Apelācijas piektās padomes 2015. gada 18. maija lēmumu lietā R 2945/2014-5 attiecībā uz pieteikumu skaņu preču zīmi reģistrēt kā Eiropas Savienības preču zīmi.

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja M. E. Martinša Ribeiru [*M. E. Martins Ribeiro*] (referente), tiesneši S. Žervazonī [*S. Gervasoni*] un L. Madise [*L. Madise*],

sekretāre M. Maresko [*M. Marescaux*], administratore,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 24. jūlijā,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 5. oktobrī,

pēc 2016. gada 15. marta tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

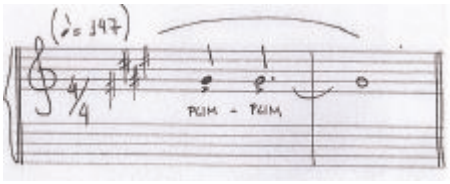
* Tiesvedības valoda – franču.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 2014. gada 28. aprīlī prasītāja *Globo Comunicação e Participações S/A* Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojam (*EUIPO*) iesniedza Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu saskaņā ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir turpinājumā grafiski attēlotais skaņu apzīmējums:

3 Preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, pēc procesā *EUIPO* veiktās to saraksta saīsināšanas ietilpst 9., 16., 38. un 41. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un attiecībā uz katru no šīm klasēm atbilst šādam aprakstam:

— 9. klase: "Magnētiskie datu nesēji; skaņas ieraksta diski; kompaktdiski; DVD un citi digitālo ierakstu nesēji; programmatūra; planšetdatoru un viedtālruņu lietotnes";

— 16. klase: "Papīrs, kartons (neapstrādāts, pusfabrikāts vai kancelejas precēm); iespiedprodukcija; grāmatu iesiešanas materiāli; fotogrāfijas; kancelejas preces; līmes (līmvielas) kancelejas izstrādājumiem vai saimnieciskām vajadzībām; materiāli māksliniekiem; otas; rakstāmmašīnas un kancelejas preces (izņemot mēbeles); mācību un uzskates līdzekļi (izņemot aparatūru); sintētiskie iesaiņojuma materiāli, proti, maisi, maisiņi, aizsargplēves un loksnes; iespiedburti; klišejas, publikācijas, grāmatas; žurnāli";

— 38. klase: "Televīzijas apraides pakalpojumi";

— 41. klase: "Izglītība; mācības; izklaide; sporta un kultūras pasākumi; izklaides pakalpojumi televīzijas raidījumu veidā; izklaides televīzijas raidījumu producēšana; izklaides pakalpojumi, proti, televīzijas raidījumi ziņu, izglītības, sporta, komēdiju jomā, televīzijas seriālu un varietē izrāžu veidā; televīzijas raidījumu producēšana; tiešsaistes izklaides raidījumu producēšana".

4 Ar 2014. gada 15. maija vēstuli pārbaudītājs informēja prasītāju, ka reģistrācijai pieteikto preču zīmi nevar reģistrēt, jo tā neatbilst nosacījumiem, kas minēti Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā. Viņš it īpaši norādīja, ka šo preču zīmi veido vienkāršs un banāls zvans un ka to nevarēs uztvert kā norādi uz preču komercizcelsmi. Pārbaudītājs tādējādi lūdza prasītāju divu mēnešu laikā viņam iesniegt savus apsvērumus.

5 Ar 2014. gada 11. jūlija vēstuli prasītāja būtībā atbildēja, ka, lai gan reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir īsa, tomēr tā nav vienkārša un ka tā ir jāuzskata par īsu melodiju, kas tiks uztverta kā atsauces norāde uz prasītājas pašas precēm un pakalpojumiem.

6 Ar 2014. gada 19. septembra pārbaudītājs noraidīja šo pieteikumu, uzskatot, ka uz reģistrācijai pieteikto preču zīmi ir attiecināms Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais atteikuma pamats, jo tai nepiemīt atšķirtspēja.

7 2014. gada 19. novembrī prasītāja, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pantu, iesniedza *EUIPO* apelācijas sūdzību par pārbaudītāja lēmumu.

8 Ar 2015. gada 18. maija lēmumu (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums") *EUIPO* Apelācijas piektā padome, pirmkārt, noraidīja apelācijas sūdzību attiecībā uz apgalvoto reģistrācijai pieteiktās preču zīmes atšķirtspēju atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunktam un, otrkārt, nodeva pārbaudītājam izskatīšanai prasītājas uzdoto jautājumu par minētās preču zīmes izmantošanas rezultātā iegūto atšķirtspēju saskaņā ar minētās regulas 7. panta 3. punktu attiecībā uz televīzijas apraides pakalpojumiem, kas ietilpst 38. klasē, un izklaides pakalpojumiem, kas ietilpst 41. klasē.

9 Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 17. punktā konstatēja, ka konkrētās preces un pakalpojumi ir paredzēti gan plašai sabiedrībai, gan profesionāļiem, kā rezultātā uzmanības līmenis mainās no parasta līdz augstam.

10 Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 18. un 19. punktā norādīja, ka, lai reģistrācijai pieteiktā preču zīme patērētājam varētu norādīt konkrēto preču un pakalpojumu komercizcelsmi, tai ir jāietver raksturiezīmes, kas patērētājam ļauj to viegli iegaumēt. Kaut gan nav nepieciešams, lai apzīmējums būtu oriģināls vai no jauna izgudrots, tomēr tam nevajadzētu būtu banālam vai pilnīgi neizteiksmīgam.

11 Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 20. punktā piebilda, ka preču zīme – kuru veido skaņas, kas līdzinās zvanam, – var pildīt identificēšanas funkciju vienīgi tad, ja tā ietver elementus, kas to nošķir no citām preču zīmēm. Šajā gadījumā Apelācijas padome šī paša lēmuma 21. punktā konstatēja, ka reģistrācijai pieteikto preču zīmi veido skaņas atkārtošanās, kas līdzinās visādā ziņā banālam zvana tembram, un ka tā tas ir, pat neraugoties uz to, ka preču zīmi veido nošu (sol) atslēga, norāde uz tempu 147 ceturtdaļnotis minūtē un divi secīgi sol diēzi. Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 22. punktā norādīja, ka šādas nianses attiecībā uz klasisku zvana veidu nevar būt pietiekamas, lai noraidītu iebildumus, kas balstīti uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu, jo pastāv risks, ka attiecīgais patērētājs tās nepamanīs, un šī lēmuma 23. punktā – ka ir arī nepareizi uzskatīt, ka reģistrācijai pieteikto preču zīmi raksturo specifiski un daudzskaitlīgi attiecīgajam patērētājam tūlītēji uztverami elementi.

12 Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 24. punktā uzskatīja, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir šķietami ļoti vienkāršs skaņas motīvs, proti, būtībā banāla un ikdienišķa skaņa, ko attiecīgais patērētājs parasti neievēros un neiegaumēs.

13 Apelācijas padome tātad apstrīdētā lēmuma 28. punktā secināja, ka reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei nav atšķirtspējas attiecībā uz visām ar preču zīmes reģistrācijas pieteikumu aptvertajām precēm un pakalpojumiem.

14 Pēc apstrīdētā lēmuma 2015. gada 22. jūlijā prasītāja vēlreiz saīsināja preču un pakalpojumu sarakstu, svītrojot, pirmkārt, "magnētiskos datu nesējus; skaņas ieraksta diskus; kompaktdiskus", kas ietilpst 9. klasē, un, otrkārt, visas preces, kas ietilpst 16. klasē.

15 Tātad preču un pakalpojumu, kas ir aptverti ar preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, saraksts prasības celšanas stadijā ir šāds:

— 9. klase: "DVD un citi digitālo ierakstu nesēji; programmatūra; planšetdatoru un viedtālruņu lietotnes";

— 38. klase: "Televīzijas apraides pakalpojumi";

— 41. klase: “Izglītība; mācības; izklaide; sporta un kultūras pasākumi; izklaides pakalpojumi televīzijas raidījumu veidā; izklaides televīzijas raidījumu producēšana; izklaides pakalpojumi, proti, televīzijas raidījumu ziņu, izglītības, sporta, komēdiju jomā, televīzijas seriālu un varietē izrāžu veidā; televīzijas raidījumu producēšana; tiešsaistes izklaides raidījumu producēšana”.

Lietas dalībnieku prasījumi

16 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atzīt prasību par pieņemamu;

— konstatēt, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir spēkā, lai apzīmētu iepriekš 15. punktā minēto preču un pakalpojumu sarakstu;

— daļēji atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to noraidīts preču zīmes reģistrācijas pieteikums, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu;

— piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

17 *EUIPO* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par dokumentu, kas pirmoreiz iesniegti Vispārējā tiesā, pieņemamību

18 *EUIPO* norāda uz prasības pieteikuma A 29., A 29.a, A 29.b, A 50., A 51.a, A 52., A 52.a, A 53., A 53.a, A 54., A 54.a, A 55., A 55.a, A 56., A 56.a, A 57., A 58., A 58.a, A 59., A 59.a, A 60. un A 60.a pielikuma nepieņemamību, pamatojoties uz to, ka tie nav tikuši iesniegti administratīvā procesa ietvaros.

19 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka prasības celšanas Vispārējā tiesā mērķis ir kontrolēt *EUIPO* apelācijas padomju lēmumu tiesiskumu Regulas Nr. 207/2009 65. panta nozīmē. Tādējādi Vispārējai tiesai nav atkārtoti jāpārbauda faktiskie apstākļi to pierādījumu kontekstā, kuri pirmoreiz iesniegti tiesvedībā šajā tiesā (spriedumi, 2008. gada 18. decembris, *Les Éditions Albert René*/ITSB, C-16/06 P, EU:C:2008:739, 136. un 138. punkts, un 2004. gada 10. novembris, *Storck*/ITSB (Konfektes forma), T-396/02, EU:T:2004:329, 24. punkts).

20 Tādējādi ir jāprecizē, ka apstrīdētā lēmuma tiesiskuma kontrole tiks veikta, ņemot vērā tikai pierādījumus, kuri tikuši iesniegti administratīvā procesa laikā un kas ir iekļauti *EUIPO* lietā (šajā ziņā skat. spriedumu, 2014. gada 15. jūlijs, *Łaszkiewicz*/ITSB – *Capital Safety Group EMEA* (“PROTEKT”), T-576/12, nav publicēts, EU:T:2014:667, 25. punkts).

Par lietas būtību

21 Pamatojot savu prasību, prasītāja būtībā izvirza divus pamatus, no kuriem pirmais ir saistīts ar pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu un otrais – ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu.

Par pirmo pamatu saistībā ar pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu

22 Prasītāja pārmet Apelācijas padomei, ka tā nav ievērojusi savu Regulas Nr. 207/2009 75. pantā paredzēto pienākumu norādīt pamatojumu, jo tā neesot pārbaudījusi reģistrācijai pieteiktās preču zīmes atšķirtspēju attiecībā uz katru ar minēto pieteikumu aptverto preci un pakalpojumu, ko prasītāja it īpaši izklāstīja tiesas sēdē.

23 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka *EUIPO* pienākums pamatot preču zīmes reģistrācijas atteikumu attiecībā uz katru no precēm un pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem šī reģistrācija tikusi lūgta, izriet arī no pamatprasības, ka visi *EUIPO* lēmumi, ar kuriem tiek atteikta tiesību, kas ir atzītas Eiropas Savienības tiesībās, izmantošana, var tikt pakļauti kontrolei tiesā, lai nodrošinātu šo tiesību efektīvu aizsardzību, un tādējādi šai kontrolei ir jāattiecas uz pamatojumu tiesiskumu (skat. pēc analoģijas spriedumu, 2007. gada 15. februāris, *BVBA Management, Training en Consultancy*, C-239/05, EU:C:2007:99, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).

24 Tomēr, ja viens un tas pats atteikuma pamats ir sniegts attiecībā uz kādu preču vai pakalpojumu kategoriju vai grupu, *EUIPO* var tikai norādīt vispārēju pamatojumu attiecībā uz visām attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem (šajā ziņā skat. rīkojumu, 2014. gada 11. decembris, *FTI Touristik*/ITSB, C-253/14 P, nav publicēts, EU:C:2014:2445, 48. punkts; skat. arī pēc analoģijas spriedumu, 2007. gada 15. februāris, *BVBA Management, Training en Consultancy*, C-239/05, EU:C:2007:99, 37. punkts).

25 Tādējādi kompetentā iestāde var norādīt tikai vispārēju pamatojumu, ja viens un tas pats atteikuma pamats tiek norādīts attiecībā uz tādu preču vai pakalpojumu kategoriju vai grupu, starp kuriem ir pietiekami tieša un konkrēta saikne, lai tie veidotu pietiekami homogēnu preču vai pakalpojumu kategoriju vai grupu (spriedumi, 2009. gada 2. aprīlis, *Zuffa*/ITSB ("ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP"), T-118/06, EU:T:2009:100, 28. punkts, un 2015. gada 23. septembris, *Reed Exhibitions*/ITSB ("INFOSECURITY"), T-633/13, nav publicēts, EU:T:2015:674, 46. punkts; šajā ziņā skat. arī rīkojumu, 2014. gada 11. decembris, *FTI Touristik*/ITSB, C-253/14 P, nav publicēts, EU:C:2014:2445, 48. punkts).

26 Šajā lietā, pirmkārt, ir jākonstatē, ka Apelācijas padome ir izvirzījusi vienu un to pašu atteikuma pamatu attiecībā uz visām precēm un pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem tika atteikta pieteiktās preču zīmes reģistrācija, proti, apzīmējuma banalitāti attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas var vai nevar tikt sasaistīti ar telefona vai modinātāja zvaniem, un apstākli, ka ir šķietami grūti saprast skaņu preču zīmes izmantošanu attiecībā uz bezskaņas precēm (skat. apstrīdētā lēmuma 26. un 27. punktu).

27 Otrkārt, kā pamatoti uzsvēra *EUIPO*, pastāv pietiekami tieša un konkrēta saikne starp attiecīgajām precēm un pakalpojumiem, proti, līdzekļiem, ar kuriem informācija tiek izplatīta elektroniskā veidā ("DVD un citi digitālo ierakstu nesēji; programmatūra; planšetdatoru un viedtālruņu lietotnes", kas ietilpst 9. klasē; "tiešsaistes izklaides raidījumu producēšana", kas ietilpst 41. klasē), mutiski ("izglītība, mācības", kas ietilpst 41. klasē) vai ar televīzijas starpniecību ("televīzijas apraides pakalpojumi", kas ietilpst 38. klasē; "izklaide, sporta un kultūras pasākumi; izklaides pasākumi televīzijas raidījumu veidā; izklaides televīzijas raidījumu producēšana; izklaides pakalpojumi, proti, televīzijas raidījumi ziņu, izglītības, sporta, komēdiju jomā, televīzijas seriālu un varietē izrāžu veidā; televīzijas raidījumu producēšana", kas ietilpst 41. klasē) (šajā ziņā skat. spriedumu, 2015. gada 23. septembris, " INFOSECURITY", T-633/13, nav publicēts, EU:T:2015:674, 47. punkts).

28 Šajos apstākļos ir jāuzskata, ka Apelācijas padome – pēc tam, kad tā visaptveroši pārbaudīja visas konkrētās preces un pakalpojumus –varēja, nepārkāpjot tai saistošo pienākumu norādīt pamatojumu, izdarīt vienu vienīgu secinājumu, kas balstīts uz vienu un to pašu atteikuma pamatu attiecībā uz visām attiecīgajām precēm un pakalpojumiem.

29 No visa iepriekš minētā izriet, ka pirmais pamats ir jānoraida.

30 Vēl saistībā ar otro pamatu būs jāpārbauda, vai Apelācijas padome nav pieļāvusi kļūdu, uzskatot, ka reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei nav atšķirtspējas attiecībā uz visām konkrētajām precēm un pakalpojumiem.

Par otro prasības pamatu saistībā ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu

31 Prasītāja pārmet Apelācijas padomei, ka tā esot pieļāvusi kļūdu vērtējumā attiecībā uz reģistrācijai pieteiktās preču zīmes atšķirtspēju, jo tā atteica tās reģistrāciju, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Uzskatot, ka saistībā ar skaņu preču zīmju atšķirtspējas pārbaudi attiecībā uz tām būtu jāpiemēro tie paši kritēriji kā attiecībā uz vārdiskām vai grafiskām preču zīmēm, prasītāja būtībā apgalvo, ka reģistrācijai pieteiktās skaņu preču zīmes īsums tai nevar atņemt tās atšķirtspēju un ka minētā preču zīme, kaut arī īsa, tomēr nav vienkārša, bet gan to raksturo nošu secība, radot konkrētas skaņas atkārtošanos, kas atkārtojoties ir garāka un kas to padara par patērētājam vieglāk identificējamu un iegaumējamu. Tā piebilst, ka reģistrācijai pieteikto preču zīmi veido skaņas džingls, kas nav ne parasts, ne ierasts.

32 Pirmkārt, ir jāatgādina, ka skaņu apzīmējumi nav paši par sevi nepiemēroti, lai nošķirtu viena uzņēmuma preces vai pakalpojumus no otra uzņēmuma precēm vai pakalpojumiem (skat. pēc analoģijas spriedumu, 2003. gada 27. novembris, *Shield Mark*, C-283/01, EU:C:2003:641, 36. punkts).

33 Šādos apstākļos Regulas Nr. 207/2009 4. pants ir interpretējams tādējādi, ka skaņas var veidot preču zīmi ar nosacījumu, ka tās turklāt ir iespējams grafiski attēlot (skat. pēc analoģijas spriedumu, 2003. gada 27. novembris, *Shield Mark*, C-283/01, EU:C:2003:641, 37. punkts).

34 Netiek apstrīdēts, ka mūzikas nošu atveidojums uz nošu līnijas, kuru papildina nošu atslēga, pauzes un alterācijas zīmes, veido "grafisku attēlojumu" Regulas Nr. 207/2009 4. panta izpratnē.

35 Pat ja šāds attēlojums nav tūlītēji uztverams, tomēr tas viegli var tikt padarīts par uztveramu, tādējādi ļaujot kompetentajām iestādēm un sabiedrībai, it īpaši saimnieciskās darbības subjektiem, iegūt precīzas zināšanās par apzīmējumu, attiecībā uz kuru iesniegts pieteikums reģistrēt to kā preču zīmi (skat. pēc analoģijas spriedumu, 2003. gada 27. novembris, *Shield Mark*, C-283/01, EU:C:2003:641, 62. un 63. punkts; skat. arī grozītās Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1995, L 303, 1. lpp.), 3. noteikuma 6. punktu).

36 Otrkārt, ir jāatgādina, ka atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunktam nereģistrē preču zīmes, kam nav atšķirtspējas.

37 Preču zīmes atšķirtspēja Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē nozīmē to, ka šī preču zīme ļauj identificēt preci, attiecībā uz kuru ir lūgts veikt reģistrāciju, kā tādu, kura nāk no noteikta uzņēmuma, un līdz ar to ļauj nošķirt šo preci no citu uzņēmumu precēm (spriedumi, 2004. gada 29. aprīlis, *Henkel*/ITSB, C-456/01 P un C-457/01 P, EU:C:2004:258, 34. punkts, un 2004. gada 7. oktobris, *Mag Instrument*/ITSB, C-136/02 P, EU:C:2004:592, 29. punkts).

38 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā norādītās preču zīmes ir preču zīmes, kas nevar pildīt preču zīmes pamata funkciju, proti, identificēt konkrētās preces vai pakalpojuma komercizcelsmi, lai patērētājam, kurš ir iegādājies ar preču zīmi apzīmēto preci vai pakalpojumu, tādējādi būtu iespēja nākamās iegādes gadījumā atkārtoti izdarīt to pašu izvēli, ja pieredze ir bijusi pozitīva, vai izdarīt citādu izvēli, ja tā ir bijusi negatīva (spriedumi, 2004. gada 16. septembris, *SAT.1*/ITSB, C-329/02 P, EU:C:2004:532, 23. punkts; 2005. gada 15. septembris, *BioID*

/ITSB, C-37/03 P, EU:C:2005:547, 60. punkts, un 2008. gada 8. maijs, *Eurohypo*/ITSB, C-304/06 P, EU:C:2008:261, 56. punkts; skat. arī spriedumu, 2011. gada 13. aprīlis, *Air France*/ITSB (Paralelograma forma), T-159/10, nav publicēts, EU:T:2011:176, 13. punkts un tajā minētā judikatūra).

39 Preču zīmes atšķirtspēja ir jānovērtē, pirmkārt, saistībā ar precēm un pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem ir pieteikta tās reģistrācija, un, otrkārt, saistībā ar to, kā šo preču zīmi uztver konkrētā sabiedrības daļa (skat. spriedumus, 2004. gada 12. februāris, *Henkel*, C-218/01, EU:C:2004:88, 50. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2010. gada 9. septembris, ITSB/*Borco-Marken-Import Matthiesen*, C-265/09 P, EU:C:2010:508, 32. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedumi, 2011. gada 13. aprīlis, Paralelograma forma, T-159/10, nav publicēts, EU:T:2011:176, 14. punkts, un 2015. gada 28. aprīlis, *Volkswagen*/ITSB ("EXTRA"), T-216/14, nav publicēts, EU:T:2015:230, 15. punkts).

40 Tomēr pietiek ar minimālu atšķirtspēju, lai Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētais absolūtais atteikuma pamats nebūtu piemērojams (spriedumi, 2007. gada 13. jūnijs, *IVG Immobilien*/ITSB ("I"), T-441/05, EU:T:2007:178, 42. punkts; 2009. gada 29. septembris, *The Smiley Company*/ITSB (Puses no "smiley" smaida atveidojums), T-139/08, EU:T:2009:364, 30. punkts, un 2011. gada 13. aprīlis, Paralelograma forma, T-159/10, nav publicēts, EU:T:2011:176, 15. punkts).

41 Turklāt ir jāatgādina, ka Tiesa savā judikatūrā ir nospriedusi, ka, lai gan atšķirtspējas novērtēšanas kritēriji dažādām preču zīmju kategorijām ir vienādi, tomēr, piemērojot šos kritērijus, var izrādīties, ka attiecībā uz katru no kategorijām konkrētās sabiedrības daļas uztvere ne vienmēr ir vienāda, un ka līdz ar to dažu kategoriju preču zīmju atšķirtspēju noteikt varētu būt grūtāk nekā citu kategoriju preču zīmju atšķirtspēju (skat. rīkojumu, 2004. gada 28. jūnijs, *Glaverbel*/ITSB, C-445/02 P, EU:C:2004:393, 23. punkts un tajā minētā judikatūra).

42 Šajā ziņā ir jānorāda, ka sabiedrība ir pieradusi uztvert vārdiskas vai grafiskas preču zīmes kā apzīmējumus, kas ļauj identificēt preču vai pakalpojumu komercizcelsmi, savukārt tas tā ne vienmēr ir tad, kad apzīmējumu veido tikai kāds skaņas elements.

43 Tomēr ir jāuzskata, ka attiecībā uz dažām precēm un pakalpojumiem var nebūt neierasti, ka patērētājs tās identificē ar skaņas elementu. Tādējādi tostarp ir jāuzskata, kā to pamatoti norādīja *EUIPO* tiesas sēdē, ka noteiktos tautsaimniecības sektoros, piemēram, televīzijas apraides sektorā, ne tikai nav neierasti, bet ir pat ikdienišķi, ka patērētājs identificē preci vai pakalpojumu, kas attiecas uz minēto sektoru, pateicoties skaņas elementam, kurš ļauj to nošķirt kā tādu, kas nāk no noteikta uzņēmuma.

44 Šajā pašā aspektā ir jākonstatē, ka, runājot par noteiktām precēm un pakalpojumiem, kas tostarp saistīti, pirmkārt, ar komunikācijas vai izklaides līdzekļiem televīzijas vai radio apraides veidā, kā arī ar telefoniju un, otrkārt, ar informācijas nesējiem, programmatūru vai mediju jomu kopumā, skaņas elementi, tādi kā džingli vai melodijas, tiek izmantoti, lai konkrētās preces vai pakalpojumus no dzirdes aspekta ļautu identificēt kā tādus, kas nāk no noteikta uzņēmuma.

45 Turklāt un katrā ziņā ir nepieciešams, lai skaņas apzīmējumam, kuru lūgts reģistrēt, būtu noteikts nozīmīgums, kas attiecīgajam patērētājam ļautu to uztvert un uzskatīt par preču zīmi, nevis par funkcionāla rakstura elementu vai norādi bez piemītošām raksturiezīmēm. Minētajam patērētājam tātad skaņas apzīmējums ir jāuzskata par tādu, kam piemīt identificēšanas spēja, lai šo apzīmējumu ļautu identificēt kā preču zīmi.

46 Līdz ar to skaņas apzīmējums, kuram neesot spēja nozīmēt ko vairāk par vienkāršu to veidojošo nošu banālu kombināciju, attiecīgajam patērētājam neļaušot to uztvert saistībā ar tā funkciju ļaut identificēt konkrētās preces un pakalpojumus, jo šis apzīmējums esot saīsināts uz vienkāršu "spoguļefektu" tādā ziņā, ka – kā *EUIPO* pamatoti norādīja tiesas sēdē – tā norādīšot tikai pati uz sevi un neko citu. Tātad tas attiecīgajam patērētājam nespēšot radīt noteiktu uzmanības pakāpi, kas viņam ļautu atpazīt minētā apzīmējuma nepieciešamo identificēšanas funkciju.

47 Šo apsvērumu gaismā ir jāpārbauda prasītājas argumentācija, saskaņā ar kuru reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei piemītot atšķirtspēja.

48 Šajā lietā prasītāja neapstrīd Apelācijas padomes vērtējumu, kurš ir norādīts apstrīdētā lēmuma 17. punktā un atbilstoši kuram konkrētās preces un pakalpojumi ir paredzēti gan plašai sabiedrībai, gan profesionāļiem, kuru uzmanības līmenis tātad mainās no parasta līdz augstam. Šis vērtējums var vienīgi tikt apstiprināts.

49 Attiecībā uz reģistrācijai pieteiktās preču zīmes atšķirtspējas vērtējumu Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 21. punktā norādīja, ka reģistrācijai pieteikto preču zīmi veido skaņas, kas līdzinās zvana tembram, atkārtošanās.

50 Prasības pieteikumā norādot, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme var tikt raksturota kā "skaņa, kas līdzinās telefona zvanam" vai kā "specifisks elektronisks zvans, kas atgādina hidrolokatoru un ko veido divu nošu atkārtošanās", prasītāja, kā pamatoti uzsver *EUIPO*, neapstrīd iepriekš minēto Apelācijas padomes sniegto reģistrācijai pieteiktās preču zīmes aprakstu.

51 Šajā ziņā ir jānorāda, ka skaņas apzīmējums, ko raksturo pārlieks vienkāršums un ko veido vienīgi divu identisku nošu atkārtošanās, pats par sevi nevar paust vēstījumu, kuru patērētāji var atcerēties, kā rezultātā šie patērētāji to neuzskatīs par preču zīmi, ja vien tā izmantošanas rezultātā nebūs ieguvusi atšķirtspēju (šajā ziņā skat. spriedumu, 2007. gada 12. septembris, *Cain Cellars*/ITSB (Piecstūra attēls), T-304/05, nav publicēts, EU:T:2007:271, 22. punkts).

52 Tādējādi reģistrācijai pieteikto preču zīmi konkrētā sabiedrības daļa uztvers tikai kā vienkāršu konkrēto preču un pakalpojumu funkciju, nevis kā norādi uz to komercizcelsmi. Kā Apelācijas padome pamatoti norādīja apstrīdētā lēmuma 24. punktā, reģistrācijai pieteiktā preču zīme paliks kopumā nepamanīta un to atsauces patērētājs neiegaumēs.

53 Reģistrācijai pieteikto preču zīmi tātad veido tikai modinātāja vai telefona zvans, neatkarīgi no konteksta, kurā tas tiek izmantots, un izmantotā vektora, un šim zvanam nepiemīt neviena no to veidojošās nots atkārtošanās atšķirīga raksturīgā īpašība, kas ļautu nošķirt citu aspektu, nevis šo modinātāja vai telefona zvanu.

54 Prasītāja tiesas sēdē atkārtoti apgalvoja, ka telefona zvana neparastais raksturs kā pakalpojuma izcelsmes identifikators reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei piešķirtu atšķirtspēju.

55 Šajā ziņā pietiek norādīt, ka šķietami neparastā telefona zvana izmantošana par norādi uz preču vai pakalpojumu izcelsmi nav pietiekama, lai varētu uzskatīt, ka apzīmējums spēj nošķirt šādu izcelsmi, ja, kā tas ir šajā lietā, pārmērīgs vienkāršums šo apzīmējumu padara par nespējīgu nošķirt preču vai pakalpojumu izcelsmi, jo, kā pamatoti norāda *EUIPO* atbildē uz Vispārējās tiesas jautājumu, šim apzīmējumam nepiemīt oriģinalitāte un tas var norādīt tikai uz sevi pašu.

56 Prasītāja vēl apgalvo, ka, tā kā atbilstoši partitūrai runa ir par nošu līniju ar nošu (sol) atslēgu, norādi uz tempu 147 ceturtdaļnotis minūtē un diviem secīgiem sol diēziem, proti, uzsvērtu pirmo sol, kas ir ceturtdaļnots (viena ceturtdaļa), aiz kuras seko otrais sol, kas ir pusnots ar punktu (trīs ceturtdaļas), pēc kuras ir vesela nots (četras ceturtdaļas), Apelācijas padome nevarēja secināt, ka pastāv risks, ka attiecīgais patērētājs šīs nianses nepamanīs. Tomēr ir jākonstatē, ka, neraugoties uz šo aprakstu, reģistrācijai pieteikto preču zīmi – kāda tā vēl tikusi prezentēta Vispārējā tiesā ar tās skaņas atskaņošanu tiesas sēdē – veido tikai divu identisku nošu atkārtošanās un, pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, tai nepiemīt neviena nianse, kas varētu tikt pamanīta ar dzirdi.

57 Tādējādi, kā Apelācijas padome pamatoti norādīja apstrīdētā lēmuma 20. punktā, preču zīme – kuru veido zvanam līdzīgas skaņas – nespēj pildīt identificēšanas funkciju, ja vien tā neietver elementus, kas to var individualizēt attiecībā pret citām skaņu preču zīmēm, tomēr atzīmējot, ka nav nepieciešams, lai minētā preču zīme būtu oriģināla vai no jauna izgudrota.

58 Reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei tātad ir jāļauj attiecīgajai sabiedrības daļai to identificēt kā norādi uz konkrēto preču vai pakalpojumu izcelsmi, kas ir nosacījums, kuram šajā lietā neatbilst reģistrācijai pieteiktā preču zīme, kas var tikt pielīdzināta "standarta" zvanam, kāds piemīt jebkurai elektroniskai ierīcei, kurai ir laika skaitītājs, vai jebkuram telefona aparātam, kā rezultātā minētā sabiedrības daļa bez iepriekšējām zināšanām nespēs šo zvanu identificēt kā norādes uz prasītājas precēm un pakalpojumiem.

59 No tā izriet, ka pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, reģistrācijai pieteiktā preču zīme nevar tikt pielīdzināta džinglam, kas būtu neparasts tāpēc, ka to veido divkāršs zvans.

60 Turklāt prasītāja norāda, ka reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei ir reputācija Brazīlijā, kā arī vairākās dalībvalstīs rezidējošo brazīliešu kopienas vidū, kura minēto preču zīmi identificē kā televīzijas kanāla *Globo* atšķirtspējīgu apzīmējumu.

61 Šajā ziņā pietiek norādīt, ka ar šo argumentāciju prasītāja apgalvo, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme esot ieguvusi atšķirtspēju tās ilgstošas izmantošanas rezultātā, kas, protams, ir argumentācija, kurai ir nozīme saistībā ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punktu, par ko pārbaudītājam tika uzdots jautājums (skat. apstrīdētā lēmuma 29. un 30. punktu un šā sprieduma 8. punktu), bet ne saistībā ar minētās regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

62 Prasītāja arī uzskata, ka reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei piemīt atšķirtspēja, jo šī preču zīme, kā arī citas līdzīgas skaņas preču zīmes tikušas reģistrētas Francijā, kā arī Amerikas Savienotajās Valstīs.

63 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības preču zīmju režīms ir autonoma sistēma, ko veido tai raksturīgo normu un mērķu kopums, jo tās piemērošana nav atkarīga ne no vienas valsts sistēmas. Tādējādi iespēja reģistrēt apzīmējumu kā Eiropas Savienības preču zīmi ir jāvērtē tikai, pamatojoties uz konkrēto Savienības tiesisko regulējumu (spriedumi, 2007. gada 12. jūnijs, *MacLean-Fogg*/ITSB ("LOKTHREAD"), T-339/05, nav publicēts, EU:T:2007:172, 57. punkts, un 2012. gada 10. maijs, *Amador López*/ITSB ("AUTOCOACHING"), T-325/11, nav publicēts, EU:T:2012:230, 45. punkts).

64 Turklāt saistībā ar atšķirtspējas neesamības vērtējumu attiecībā uz konkrētajām precēm un pakalpojumiem Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 26. punktā uzskatīja, ka tas pats reģistrācijas atteikuma pamats, proti, tas, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme nevar tikt uztverta kā norāde uz komercizcelsmi, ir piemērojams attiecībā uz visām minētajām precēm vai pakalpojumiem, ciktāl apzīmējuma banalitāte joprojām ir identiska neatkarīgi no tā, vai preču zīme ir saistīta ar precēm un pakalpojumiem, kas varētu vai nevarētu tikt sasaistīti ar telefona vai modinātāja zvaniem.

65 Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 27. punktā norādīja:

"Turklāt Apelācijas padome attiecībā uz precēm, kas ietilpst 16. klasē, kuras pēc definīcijas ir bezskaņas (varbūt izņemot skaņas novēlējumu kartiņas), tāpat [kā] šādiem pakalpojumiem, kas ietilpst 41. klasē, "Izglītība; mācības; sporta un kultūras pasākumi", piebilst, ka ir šķietami grūti iedomāties aplūkotās preču zīmes izmantošanu saistībā ar šīm precēm vai pakalpojumiem. Proti, kā mēs varētu skaņu preču zīmi sasaistīt, piemēram, ar papīra pārdošanu? Vēl svarīgāk ir tas, ka padome no savas praktiskās pieredzes secina, ka katrā ziņā patērētājs nav ieradis attiecībā uz precēm, kas ietilpst 16. klasē, atpazīt šo preču izcelsmi, pamatojoties uz skaņu vai melodiju. Tāpat tas ir attiecībā uz mācību un izglītības pasākumiem, kas ietilpst 41. klasē."

66 Šajā ziņā, kā izriet no šā sprieduma 52. punkta, reģistrācijai pieteikto preču zīmi konkrētā sabiedrības daļa uztvers tikai kā konkrēto preču un pakalpojumu vienkāršu funkciju, nevis kā norādi uz to komercizcelsmi.

67 Tādējādi ir jākonstatē, ka, pat ja preces, kas ietilpst 9. klasē, nav skaidri norādītas apstrīdētā lēmuma 27. punktā, uz tām attiecas Apelācijas padomes apstrīdētā lēmuma 25. punktā izdarītie konstatējumi, saskaņā ar kuriem reģistrācijai pieteiktā preču zīme netiks uztverta kā norāde uz preču izcelsmi. Proti, kā pamatoti uzsver *EUIPO*, reģistrācijai pieteiktā preču zīme tiks saprasta kā tāda, kas norāda uz vienkāršu datu vai datorprogrammu nesēju vai elektronisko ierīču lietotņu laišanu tirgū.

68 Attiecībā uz televīzijas apraides pakalpojumiem, kas ietilpst 38. klasē, kā arī visiem pakalpojumiem, kas var tikt sniegti televīzijas raidījumu veidā un kas ietilpst 41. klasē, skaņu preču zīmi tās banalitātes dēļ attiecīgā sabiedrības daļa drīzāk uztvers kā tādu, kas norāda uz televīzijas programmas sākumu vai beigām.

69 No tā izriet, ka Apelācijas padome nav pieļāvusi nevienu kļūdu saistībā ar reģistrācijai pieteiktās preču zīmes atšķirtspējas vērtējumu attiecībā uz konkrētajām precēm un pakalpojumiem.

70 Visbeidzot prasītāja apgalvo, ka *EUIPO* esot reģistrējusi līdzīgas skaņu preču zīmes, proti, zvana vai ksilofona skaņas, un ka līdz ar to šajā lietā esot nepietiekami atteikt reģistrāciju tādēļ, ka reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei it kā nav atšķirtspējas, jo tā esot vienkārša.

71 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru lēmumi saistībā ar apzīmējuma kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju, kas apelācijas padomēm ir jāpieņem, pamatojoties uz Regulu Nr. 207/2009, izriet no saistošās kompetences un nevis no rīcības brīvības. Tādēļ iespēja reģistrēt apzīmējumu kā Eiropas Savienības preču zīmi ir jāizvērtē, pamatojoties vienīgi uz šo regulu, kā to interpretējusi Savienības tiesa, nevis pamatojoties uz agrāko apelācijas padomju praksi (spriedumi, 2005. gada 15. septembris, *BioID*/ITSB, C-37/03 P, EU:C:2005:547, 47. punkts, un 2015. gada 27. februāris, *Universal Utility International*/ITSB (“Greenworld”), T-106/14, nav publicēts, EU:T:2015:123, 36. punkts).

72 Otrkārt, taisnība, ka ir nospriests, ka *EUIPO*, izvērtējot Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, ir jāņem vērā lēmumi, kas jau ir pieņemti attiecībā uz līdzīgiem pieteikumiem, un ar īpašu uzmanību jāapsver, vai ir vai nav jālemj tādā pašā veidā (spriedumi, 2011. gada 10. marts, *Agencja Wydawnicza Technopol*/ITSB, C-51/10 P, EU:C:2011:139, 74. punkts, un 2015. gada 28. aprīlis, *EXTRA*, T-216/14, nav publicēts, EU:T:2015:230, 30. punkts).

73 Tomēr vienlīdzīgas attieksmes princips un labas pārvaldības princips ir jāsaskaņo ar tiesiskuma ievērošanu. Tādējādi persona, kas lūdz reģistrēt apzīmējumu kā preču zīmi, nevar uz iespējamu prettiesiskumu, no kura kāda cita persona ir guvusi labumu, atsaukties sev par labu, lai panāktu identisku lēmumu (spriedumi, 2011. gada 10, marts, *Agencja Wydawnicza Technopol*/ITSB, C-51/10 P, EU:C:2011:139, 75. un 76. punkts, un 2015. gada 28. aprīlis, *EXTRA*, T-216/14, nav publicēts, EU:T:2015:230, 31. punkts).

74 Turklāt tiesiskās noteiktības un labas pārvaldības apsvērumu dēļ visu reģistrācijas pieteikumu izskatīšanai jābūt stingrai un pilnīgai, lai preču zīmes netiktu neatbilstoši reģistrētas. Šai izskatīšanai ir jānotiek katrā konkrētajā gadījumā. Proti, apzīmējuma kā preču zīmes reģistrācija ir atkarīga no specifiskiem kritērijiem, kas piemērojami izskatāmās lietas faktiskajos apstākļos un paredzēti, lai pārbaudītu, vai uz attiecīgo apzīmējumu neattiecas atteikuma pamats (spriedumi, 2011. gada 10. marts, *Agencja Wydawnicza Technopol*/ITSB, C-51/10 P, EU:C:2011:139, 77. punkts, un 2015. gada 28. aprīlis, *EXTRA*, T-216/14, nav publicēts, EU:T:2015:230, 32. punkts).

75 Šajā lietā no apstrīdētā lēmuma izriet, ka Apelācijas padome ir veikusi pilnīgu un konkrētu reģistrācijai pieteiktās preču zīmes vērtējumu, pirms tā atteikusi tās reģistrāciju. Turklāt no prasītājas izvirzīto iebildumu pārbaudes izriet, ka šī pārbaude Apelācijas padomei ir likusi pamatoti atsaukties uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto absolūto reģistrācijas atteikuma pamatu, lai iebilstu pret reģistrācijai pieteiktās preču zīmes reģistrāciju. Tā kā reģistrācijai pieteiktās preču zīmes pārbaude saistībā ar šo tiesību normu pati par sevi nevarēja izraisīt citādu rezultātu, prasītājas apgalvojumi attiecībā uz citu skaņu preču zīmju reģistrāciju nevar tikt atbalstīti. Prasītāja tātad, lai atspēkotu secinājumu, saskaņā ar kuru pieteiktās preču zīmes reģistrācija ir nesaderīga ar Regulu Nr. 207/2009, nevar lietderīgi atsaukties uz agrākajiem *EUIPO* lēmumiem.

76 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka ir jānoraida otrais pamats un tātad arī prasība kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

77 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar *EUIPO* prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) *Globo Comunicação e Participações S/A* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2016. gada 13. septembrī.

[Paraksti]